

ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ

ΕΔΡΑ:
ΣΑΤΩΒΡΙΑΝΔΟΥ 29
10431 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ. 5243.955
ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ ΑΠΟ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΜΗΝΙΑΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΕΣΣΗΝΙΚΟΛΙΤΩΝ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

Ετος 19ο Δεκέμβριος 1996 Αριθμός φύλλου 223 Πρώτος Διευθυντής: Γιάννης Δ. Παϊζάνος

Ανακοίνωση πρόσκληση

Μετά την μεγάλη επιτυχία, που είχαμε τα προηγούμενα δύο χρόνια στον γιορτασμό της κοπής της πρωτοχρονιάτικης πίτας, και συγχρόνως να γίνουν και οι ετήσιες εκλογές, έτσι και φέτος με απόφαση του Δ/κού Συμβουλίου του Συλλόγου θα γιορτάσουμε και τα δύο γεγονότα μαζί:

Σας καλούμε λοιπόν και σας προσκαλούμε την Κυριακή 26ην του μηνός Ιανουαρίου 1997 στις 9,30 το πρωί, να έλθετε όλοι στα γραφεία μας Σαταβριάνδου 29-7ος όροφος, να γιορτάσουμε όλοι μαζί:

- α) Το κόψιμο της πρωτοχρονιάτικης πίτας.
- β) Τα 20 χρόνια της Νεβρόπολης.
- γ) Τον απολογισμό του απερχομένου Δ/κού Συμβουλίου, και την εκλογή του Νέου.
- δ) Τον ορισμό μελών του Συλλόγου και του Δ/κού Συμβουλίου που θα ασχοληθούν με τις πολιτιστικές εκδηλώσεις του Συλλόγου μας.

Σας περιμένουμε όλους, ιδιαίτερα πρόσκληση απευθύνουμε προς τους Νέους - θα κάνουμε ενδιαφέροντες ανακοινώσεις, όποιος δε επιθυμεί να είναι υποψήφιος για το Ν. Δ. Συμβούλιο, πρέπει μέχρι τις 23/1/97, να υποβάλλει ενυπόγραφη αίτηση στο Σύλλογο.

Για το Δ/κό Συμβούλιο
Άγγελος Κων. Ποδηματάς
Πρόεδρος Δ/κού Συμβουλίου

ΑΡΧΙΜΗΝΙΑ ΚΙ ΑΡΧΙΧΡΟΝΙΑ

Της Θεοδώρας Νικ. Φιλίππου

Πρωτοχρονιά! Η πρώτη ημέρα του χρόνου, η 1η Ιανουαρίου, αλλιώς αρχιχρονιά δηλαδή η εορτή της αρχής του νέου έτους. Η Πρωτοχρονιά ή αρχιμηλιά και αρχιχρονιά, όπως λέγεται κατά τόπους, ήταν ανέκαθεν εξαιρετικά αγαπητή γιορτή στον ελληνικό λαό, διότι ως πρώτη ημέρα του νέου έτους παρείχε πάντοτε πολλές ελπίδες εκπληρώσεως παλαιών πόθων για μια καλύτερη ζωή.

Επίσης, κατά την εορτή της Πρωτοχρονιάς, αλλά και της παραμονής, συνηθίζεται να ανταλλάσσονται δώρα, φιλοδοξήματα και γλυκίσματα μεταξύ συγγενών και φίλων, κόβεται σε κάθε σπίτι η πατροπαράδοτη βασιλόπιτα μέσα στην οποία τοποθετείται αργυρό ή χρυσό νόμισμα και στο κομμάτι του οποίου θα τύχει το νόμισμα θεωρείται ως τυχερός της χρονιάς. Γενικά, κατά την Πρωτοχρονιά καταβάλλεται συστηματική προσπάθεια, ώστε όλες οι τελούμενες πράξεις και τα λόγια να έχουν ευόνοιο και αίσιο χαρακτήρα λόγω της επικρατούσας δοξασίας ότι τα γινόμενα και τα τελούμενα κατά την

Πρωτοχρονιάς ή Αρχιχρονιάς ψάλλουν τα κάλαντα και δίνουντι διάφορα φιλοδοξήματα, χρημιατα, γλυκίσματα κ.λ.π. Γι αυτό και ο Ιανουάριος ονομάζεται σε ορισμένα μέρη και καλαντάρης ή καλεντέρης από τα άσματα, τα τραγούδια των καλενδών, τις καλένδες, δηλαδή τα κάλαντα, που τραγουδιούνται τον καιρό αυτό. Σε ψαλμούς, άσματα και παροιμίες συχνά συνάπτεται το όνομα Καλαντάρης ως επίθετο μετά του μηνός. Για παράδειγμα: "Ω Γεννάρη Καλαντάρη και καλά καλαντισμένη (Σε κάλαντα Αθηνών, Κρήτης) "Ω Γεννάρη Καλαντάρη τα κορίτσια σου που τ'άχεις; -Στα θολόστακτα κρυμμένα". (παροιμία Σίφνου) Αμέτρητα είναι τα κάλαντα, που ψάλλονται τις ημέρες αυτές στην πατρίδα μας και διαφορετικά από περιοχή σε περιοχή. Τα πιο συνηθισμένα και πιο γνωστά είναι τα εξής: "Αρχιμηλιά κι αρχιχρονιά ψηλή μου δέντρο λιβανιά κι αρχή καλός μας χρόνος εκκλησιά με τ' Άγιο Θρόνο..." κ.λ.π.

ή "Ταχειά ταχειά είν' αρχιμηλιά ταχειά είν' αρχή του χρόνου..." ή "Αρχιμηλιά κι αρχιχρονιά κι αρχή του Γενναρίου. Κι αρχή που βγήκε ο Χριστός στη γη να περπατήσει. Εβγήκε και χαιρέτησε όλους τους ζευγολάτες κι ο πρώτος που χαιρέτησε ήταν Άγιος Βασίλης..." κ.λ.π. Έπονται ύστερα έπαινοι και ευχές για τον νοικοκύρη και τα διάφορα πρόσωπα της οικογένειας, για το σπίτι κ.λ.π., για να τύχουν μεγάλου φιλοδοξήματος.

ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ
ΚΑΛΗ ΧΡΟΝΙΑ

Δώρα Νικ. Φιλίππου

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΕΣ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΕΣ ΣΚΕΨΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ ΧΡΟΝΟ

ΤΟΥ ΧΡΗΣΤΟΥ Ν. ΨΑΡΡΑ

"Πάει ο παλιός ο χρόνος...", τραγουδούσαμε κάποτε πρωτοχρονιάτικα, όταν είμασταν παιδιά... Ένας καινούργιος χρόνος εξ ορισμού εορτάσιμος και ευφρόσυνος, ανέτειλε, με επιδώξεις και ελπίδες. Όλοι μας επαναλαμβάνουμε, χωρίς καμία απόκλιση τις ίδιες, τις γνωστές, τις συνηθισμένες ευχές για "Χρόνια Πολλά" "Καλή Χρονιά..." και όχι μόνο φέτος, αλλά και πέρυσι και κάθε αρχή νέου χρόνου, τα ίδια ευχόμαστε, τα ίδια θα ευχόμαστε...

Οι χρονιές φεύγουν, οι δεκαετίες παρέρχονται, πριν από λίγες μέρες εγκαταλείψαμε το 1996, και δεν είναι πολλές αυτές οι χρονιές, αφού μετριούνται

στα δάκτυλα του ενός χεριού, που μας χωρίζουν από τις στιγμές που θα μας αποχαιρέτισουν, ταυτόχρονα, ένας αιώνας και μιά χιλιετία! Όλα αυτά μας κάνουν, σίγουρα, να νιώσουμε τη ροή του χρόνου αβάσταχτη, τούτες τις μέρες που διανύουμε.

Αφαικίδευτη, πάντως, επιθυμία μας είναι η επιτυχία, η ευτυχία, η χαρά... όταν φτάσει κανένας καινούργιος χρόνος, όταν περάσει το κατώφλι του νέου, δεν παραλείπει να πει, να ευχηθεί, πως ο καινούργιος χρόνος να είναι καλύτερος από αυτόν που πέρασε και να φέρει ό, τι δεν έφεραν οι άλλοι, οι προηγούμενοι, στον κάθε άνθρωπο

χωριστά, αλλά και σ' όλη την ανθρωπότητα γενικότερα...

Και ενώ στο βάθος ο άνθρωπος ξέρει πως οι ευχές αυτές είναι, συνήθως, χωρίς "αντίκρισμα" και μένουν ως επί το πλείστον ανεκπλήρωτες, όμως του αρέσουν, τις διατηρεί και τις επαναλαμβάνει χωρίς παρεκλίσεις, αφού κατά μία λατινική ρήση, "εφόσον ζει ελπίζει" κι εφόσον ελπίζει, κάτι του λέει ότι μπορεί να επιτύχει... Σκεφθήκαμε όμως καμιά φορά τον τρόπο με τον οποίο θα μπορούσαμε να επιτύχουμε ό,τι επιδιώκουμε; Κι' ακόμη, η ευτυχία αυτή και η χαρά που θα φέρει η επιτυχία είναι κάτι που θα μας έλθει απ' έξω ή μήπως θα πρέπει να την αναζητήσουμε και στον ίδιο τον εαυτό μας, με τις δικές μας προσπάθειες, με τους δικούς μας αγώνες, κατά το "σύν Αθηνά και χείρα κίνει";

Ας σταθούμε, λοιπόν, αταλάντευτα "όρθιοι" πάνω σ' αυτό το θέμα, και με αντιπαγωγική διάθεση, με περίσκεψη και χωρίς βιασινά, ας πάρουμε όριμα και σοβαρά, τις πρόβλεψεις αποψασίας, με συνταραχθέντα την αμέριστη αγάπη μας και τις από καρδιάς ευχές μας, για υγεία και για Κάθε προσωπικό, οικογενειακό, και επαγγελματικό Καλό, σ' όλες τις αναγνώστρες και τους αναγνώστες της παρούσης πρωτοχρονιάτικης αναφοράς μας...

Το πιο κάτω κείμενο δεν δημοσιεύτηκε στο προηγούμενο φύλλο της "Ν" από διαφορετική εκτίμηση της Συντακτικής Επιτροπής

ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΤΟΝ ΕΛΕΥΣΙΝΙΟ ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗ ΠΑΪΖΑΝΟΥ

Στα δύο προηγούμενα φύλλα της Νεβρόπολης αναφέρθηκε το όνομα του Ελευσίνιου. Μιά απ' τον Παναγιώτη και μία από μένα.

Το δικό μου, κάποιον δυσάρεστησε, ξεχνώντας το ρητό ότι η φιλική συμβολή είναι πιεζή και δυσάρεστη. Είμαι όμως φιλική. Ότι έγραψα στη "Ν" το έγρα-

ψα όπως τόνισα, από ενδιαφέρον και μάλιστα έμπρακτα.

Επέμεινα στη γνωστή μου παρθένα να διαθέσει μιά διανυκτέρευση και στον ξενώνα του χωριού μας, τον οποίον το ένα ζευγάρι με υπόδειξή μου, επισκέφτηκε και άλλες φορές.

Αλλά ας έλθω στο θέμα μου.

Αν ο Ελευσίνιος επισκεπτόταν τον Ξενώνα του χωριού μας, είμαι σίγουρος ότι θ' αποφάσιζε, όχι μόνο να τον συστήσει στους φίλους και συγγενείς του, αλλά θα φρόντιζε να παραθερίσει εκεί κάθε καλοκαίρι, γιατί τα πλεονεκτήματά του είναι πολλά, σε σύγκριση με τους άλλους Ξενώνας της περιοχής της Νεβρόπολης.

ΚΑΛΗ ΧΡΟΝΙΑ

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου Μεσσηνικολιτών Αθηνών και Συντακτική Επιτροπή της Νεβρόπολης, εύχονται στα μέλη του Συλλόγου, σ' όλους τους χωριανούς αγνώστες και φίλους.

Χρόνια Πολλά
και Ευτυχισμένος
και ειρηνικός
ο καινούργιος
χρόνος 1997

Για το Δ/κο Συμβούλιο
ο Πρόεδρος Άγγελος Ποδηματάς

Τρισάγιο στον τάφο του Νικολάου Πλαστήρα

Με πρωτοβουλία του Συλλόγου των απανταχού Καρδίτις καταγομένων, πρόεδρος κ. Τάκης Κουσαφής δικηγόρος, οργανώθηκε και φέτος όπως κάθε χρόνο δέηση στον τάφο του Νικολάου Πλαστήρα στο Α' Νεκροταφείο Αθηνών, την Κυριακή 8 Δεκεμβρίου 1996 και ώραν 12 μεσημβρινή.

Παρέστησαν πολλοί πατριώτες μας που μένουν στην Αθήνα, χοροστάτησε δε ο εκ Καρδίτις καταγόμενος Επίσκοπος Παύλος κατά κόμον Παύλος Αθανάτος ως αναπληρωτής του εκ Καρδίτις επίσης καταγομένου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Σεραφείμ, του οποίου μετέφερε τις ευχές του και τους χαιρετισμούς, επέδε και ένα λόγιο για το μεγάλο έργο του Στρατηγού και Πρωθυπουργού της Ελλάδος Νικολάου Πλαστήρα.

Ο εκ Σοφάδων καταγόμενος ιστοριοδίφης - λαογράφος κ. Θάνας Αθανασόπουλος μίλησε για το έργο του αιμιήστου Νικολάου Πλαστήρα. Κατετέθησαν πολλά στεφάνια στον τάφο του Στρατηγού, Συλλόγων και φορέων εκ του Νομού Καρδίτις καταγομένων μεταξύ των οποίων ξεχώρισε το του Συλλόγου Μορφοβουνιωτών (Βουνισιωτών) απ' όπου κατάγεται ο αιμιήστος Νικόλαος Πλαστήρας. Άγγελος Κων. Ποδηματάς

ονομασίας προελεύσεως κρασί "ΜΑΥΡΟ ΜΕΣΣΗΝΙΚΟΛΑ" και υπέροχο τσίπουρο.

Αύριο, αν γίνει, να επισκεφθεί το ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ. Σημαντικό πλεονέκτημα του Ξενώνα μας είναι το υψόμετρο του χωριού. Σε ηλικίες άνω των 50 χρόνων, τα 700 μέτρα του χωριού επιδρούν ευνοϊκά, τόσο στο κυκλοφοριακό, όσον και στο αναπνευστικό.

Αλλά τους περιπάτους ποικίλους διαθέτει το χωριό μας, τόσο προς Μελίστρες-Κιόσκι-Γιορτής κρασιού-Βρύση Βασαράνη-Παναγία-Αγ. Δημήτρη-Γήρτεδο, όσο και προς Νταϊ-

ράγα-Βουνέιο με το δικό τους χωριό.

Το γεγονός ότι το χωριό μας είναι έδρα Αστυνομίας, Αγροτικού Γιατρού και απέχει μόνο 20 χιλιόμετρα από την Καρδίτσα, είναι μιά πρόσθετη εξασφάλιση από απόψεως υγείας και διασκέδασης.

Τελειώνοντας στον δυσάρεστημένο φίλο προτείνω να φροντίσουν με την Κοινοτική αρχή να δημιουργήσουν ενοικιαζόμενα δωμάτια που μαζί με τα κρεβάτια των 3 Ξενώνων να μπορούν να ικανοποιούν επιβάτες 1 πούλμαν. Ήδη έχω υπ' όψιν μου 3 πηγές εκδρομών που συχνά θα επισκέπτονται το όμορφο χω-

ριό μας. ΓΙΑΝΝΗΣ Δ. ΠΑΪΖΑΝΟΣ

Απάντηση στα δύο εχθρικά για μένα κείμενα

Έλεπα στην Πελοπόννησο όταν συνεδρίασε η Συντακτική Επιτροπή. Αν ήμουν θα αναλάμβανα την ευθύνη να δημοσιευόταν μόνο το δικό μου και τηλεφωνικά θα ρωτούσα τους δύο κυρίους αν επέμεναν ακόμη να δημοσιευτούν και τα δικά τους στο άλλο φύλλο. Αν δεν γίνονταν δεκτό από την Επιτροπή, θα επέμεινα να δημοσιευτούν όλα τα κείμενα δίπλα-δίπλα, για

να φανεί η διαφορά του ύφους των κειμένων. Δεν έγινε τίποτα από αυτά και έμεινα εκτεθειμένος μέσα στις γιορτές.

Τώρα είμαι υποχρεωμένος ν' απαντήσω.

Στον κ. Μηλιώνη λέω, πως είμαι από τους βασικούς συντελεστές της δημιουργίας το Ξενώνα και τον πονάω.

Στο πρώτο μου δημοσίευμα, απλώς χτύπησα το καμπανάκι για να προσεχτεί η εκμετάλλευση της υπέροχης αυτής κοινοτικής περιουσίας, κόσμημα του χωριού, δώρο του Συλλόγου της Αθήνας, με πρωτοεργάτη τον αείμνηστο ΘΩΜΑ ΚΑΤΣΑΚΟ, προς την κοινότητα του χωριού

Συνέχεια στη σελίδα 2

Επιστολές που λάβαμε

Κ. Διευθυντά,

Όπως γνωρίζετε, κυκλοφόρησε το βιβλίο του κ. Χρ. Μηλίτη με τίτλο "ΑΓΡΑΦΑ".

Μεταξύ των άλλων ο συγγραφέας στο βιβλίο αυτό αναφέρει τα έργα του κάθε Κοινοτικού Συμβουλίου ανά τετραετία.

Για τη δική μου τετραετία (1983-6) αναφέρει ελάχιστα, ενώ έργα δικά μου τα αποδίδει στα μετέπειτα Κοινοτικά Συμβούλια. Ίσως ο συγγραφέας να μην ήταν πλήρως ενημερωμένος ή να παραπληροφόρηθηκε. Αλλωστε, τα έργα φαίνονται στα πρακτικά συνεδριάσεων του βιβλίου της Κοινότητας.

Για πλήρη ενημέρωση των αναγνωστών σας και γενικά όλων των κατοίκων, αναφέρω όλα τα έργα της θητείας μου (1983-6), που είναι τα παρακάτω:

1. Ολοκληρώθηκε και λειτούργησε η καφετέρια στο Πνευματικό Κέντρο.
2. Έγινε η σύνταξη μελέτης της

"γιορτής κρασιού Μεσσηνικόλα".

3. Οργανώθηκε και λειτούργησε για πρώτη φορά το 1984 η "γιορτή κρασιού Μεσσηνικόλα" και έκτοτε καθιερώθηκε.

4. Έγινε και λειτούργησε το κυλικείο στο εξοχικό κέντρο.

5. Δημιουργήθηκε η παιδική χαρά σε ξεχωριστό χώρο, δίπλα στο χώρο της "γιορτής κρασιού Μεσσηνικόλα".

6. Έγινε η ηλεκτροδότηση της παιδικής χαράς και του γηπέδου στον Άγιο Δημήτριο.

7. Έγινε υδροδότηση του εσωτερικού δικτύου ύδρευσης του χωριού και κατασκευάστηκε κατά τα 3/4 αυτού.

8. Ξεκίνησε η κατασκευή του εσωτερικού δικτύου ύδρευσης του χωριού και κατασκευάστηκε κατά τα 3/4 αυτού.

9. Έγινε τιμεντότρωση δρόμων του χωριού, "Θωμά Τσιγάρα-Θωμά Καζάση" και "Σωτηρίου Ποδηματά-Αγγελου Ποδηματά-Κεντρικού Δρόμου".

10. Συντάχθηκε η μελέτη των κεντρικών πλατειών και έγινε πλακόστρωση (πλάκες Πηλίου), τοποθετήθηκαν κάγκελα και έγινε ύδρευση και αποχέτευση.

11. Συντάχθηκε η μελέτη του Νεκροταφείου, έγινε επέκταση του χώρου, διαμόρφωση του χώρου και χωρίσματα τάφων.

12. Ξεκίνησε η τοπογράφηση των κτημάτων για την άρδευση των Κοινοτήτων "Μεσσηνικόλα-Μοσχάτου-Μορφουβουνίου" στη θέση "Λάγκες".

13. Έγινε μία προσπάθεια για αναδαμμό. Υ.Γ.: Σας πληροφορώ ακόμη ότι στο τέλος της θητείας μου είχε μείνει στο ταμείο της Κοινότητας αποθεματικό 2.500.000 δραχμών.

Ευχαριστώ για τη φιλοξενία Κορώνης Χρυσόστομος τέως πρόεδρος Κοινότητας Μεσσηνικόλα

Το βιβλίο του Χρήστου Μηλίτη

ΑΓΡΑΦΑ (Καρδίτσα-Μεσσηνικόλας, τα χωριά του τέως Δήμου Νεβρόπολης) είναι ο τίτλος του βιβλίου που εκδόθηκε ο παλαιός συμμαθητής, χωριανός και φίλος εκπαιδευτικός κ. Χρήστος Μιλτιάδου Μηλίτης.

Θα ήταν παράλειψη να μην γράψω κι εγώ δυο λόγια έστω και λίγο αργά και τούτο διότι κάποιος άλλος από τους πολυπληθείς θαυμαστές του βιβλίου θα έγραφε τα ευμενή σχόλιά του και έτσι δεν ήθελα να του στερήσω τη χαρά να γράψει αντί εμού για το βιβλίο του Χρήστου λόγω του πε-

ριορισμένου χώρου της εφημερίδας. Εγώ Χρήστο κηδόμενος πάλι του χώρου σου γράφω δυο λέξεις "σε συγχαίρω και σου εκφράζω τον θαυμασμό μου γιατί τόσα χρόνια ενέσκηψες στα προβλήματα του τόπου μας και κατόρθωσες να κυκλοφορήσεις αυτό το θαυμάσιο βιβλίο, κάτι που έλειπε από την περιοχή μας και που με τόση γλαφυρότητα τα περιγράφεις και που πρέπει όλοι να το διαβάσουν.

Και πάλι σε συγχαίρω και σου σφίγγω το χέρι. **Αγγελος Κ. Ποδηματάς**

ριορισμένου χώρου της εφημερίδας. Εγώ Χρήστο κηδόμενος πάλι του χώρου σου γράφω δυο λέξεις "σε συγχαίρω και σου εκφράζω τον θαυμασμό μου γιατί τόσα χρόνια ενέσκηψες στα προβλήματα του τόπου μας και κατόρθωσες να κυκλοφορήσεις αυτό το θαυμάσιο βιβλίο, κάτι που έλειπε από την περιοχή μας και που με τόση γλαφυρότητα τα περιγράφεις και που πρέπει όλοι να το διαβάσουν. Και πάλι σε συγχαίρω και σου σφίγγω το χέρι. **Αγγελος Κ. Ποδηματάς**

ΕΥΘΥΜΑ ΚΑΙ ΣΟΒΑΡΑ Ο ΝΥΝ ΚΑΙ Ο ΤΕΩΣ

Ο άνθρωπος του γίνεταί τεώς. Είναι πλέον ο απόμαχος μαχητής της ζωής. Παροπλισμένος, ναυάγιο αφημένο πάνω στην όχθη της ζωής, που σέρνει στο ρεύμα του τον κόμο!... Διότι, "τέως" σημαίνει "τέως". Και όχι "νυν". Κάτι δηλαδή που ανάγεται στο παρελθόν. Δηλαδή γέρος. Η λέξη βλαβερή θυμίζει κατάφραση, βλαγγολία, θλίψη, άμηση παράδοση άνευ όρων στη φθορά του χρόνου!...

Τι είναι ο κύριος; ... Τέως; ...Ε, ασ' τον να πάει! Δεν αξίζει ούτε για φάπα! Τα αποφάνει της ζωής σπιμμένη λεμονόκουπα υποταγμένος στο νόμο της φθοράς, παραδομένος εις την εσχάτην περιφρόνηση των "νυν"!

Τέως, είπατε; Σας χαιρετάμε και εμείς και το καπέλλο μας, πατόκορφα! Αφού του χάθηκαν και οι ελπίδες του και οι απολαύσεις. Ακόμα και το έγινε κι αυτό τέως (χρονικό επίρρημα). Ούτε μέλλον έχει, ούτε και χαμια ελπίδα μέλλοντος! Υπάρχει όμως και ο καταμέγας τέως. Ο Μανδαρινόγυλος, ο Ρουφιανόπουλος, η λέρα που τα 'κονόμησε με αέρα! Αλλά ό,τι και να έκανε όλα τα κλεμμένα του μοιάζουν "στο λίδι σε σάπιο άνθρωπο". Ηρθανε τα γηρατιά του και τον γέμισαν ναφθαλίνη, νεκροφάνεια και προσευχές. Αφού δεν ιστορεί να αμασσήσει άλλο! Τέως εξοχώτατος, τέως εκλαμπρότατος, τέως υψηλότατος, τέως διοικητής, τέως διευθυντής, τέως κυβερνήτης, τέως βουλευτής. Τέως υπουργός του υπουργείου οικονομικών και δη, φευ! Την σημερινή ημέρα εις το μέγαρο των κουφών! Μέχρι χθες ήτο παντοδύναμος, σουζα όλοι μπροστά του! Χάρκαες κλαρίνα! Ο σφάγος της λιμοζίννας του Τεμενάδες απ' εδώ, Τεμενάδες απ' εκεί! Οποία εκπλήξις! Περάστε ορίστε κύριε υπουργέ! Ορίστε κύριε διοικητή. Διατάξτε! Κύριε γεροντοσαστά τα ταπεινά μας σέβη, κύριε κυβερνήτα!

Τι υπέροχη και τι απροσμέτρητη είναι η γλύκα της εξουσίας. Και ο απολαμβάνων αυτής γέρνει λιγάκι τον ώμο προς τα κάτω, ή τον δεξιά ή τον αριστερά ανάλογα με το πού τον βαρύνει περισσότερο η δόξα. Προχωράει δε και με το κεφάλι του γεμμένο προς τα δεξιά ή αριστερά ανάλογα με την κατεύθυνση που έχουν συγκεντρωθεί οι βαθυστόχαστες σκέψεις και ιδέες του και τον βαρύνουν. Επίσης... όλα αυτά βεβαίως όταν είναι "νυν". Πόσα θέματα Ύψιστε έχει και πόσος κόσμος αρσενικός και θηλυκός συνωθείται γύρω του περιμένοντας ένα μειδιάμα του. -Σας περιμέναμε εξοχώτατε! Και να

αυτό που άλλωστε είχα μαντέψει. Ο συνταξιούχος ήταν χρόνια και χρόνια διευθυντής κάποιας υπηρεσίας του δημοσίου που ξόδεψε τη ζωή του, σαράντα ή πενήντα χρόνια πλοιοπλοία, επάνω στο δημόσιο γραφείο. Το ότι πέρασε τα χρόνια του εκείνα κρατώντας τα χέρια του λευκά δεν χρειάζεται να μου το πουν, το μαρτυρούσαν το τριμμένο του σακάκι και το καρυκωμένο κακότρητο από την νοικοκυρούλα γριούλα του, ίσως πουνκάμισο, μαζί με τα κουρασμένα αλλά γυαλισμένα επιμελώς παπούτσια του. Πόσοι και πόσοι τέτοιοι, αλήθεια γέροι, απόμαχοι κοντά σου. Τα πάντα γίνονται παρελθόν, καπνός, χίλια θεαμένα όνειρα, χωρίς αύριο. Και αν πορεύτηκες τίμια στη ζωή σου ως "νυν" για να σου κάνουν πιο απάισια τα θλιβερά των θλιβερών του ημερών. Σου δίνουνε και μια σύνταξη σημερινής οικονομικής πολιτικής κτηρινογέννητης λιτότητας με αύξηση 3 δραχμές ανά πέντε έτη, "τρεις και το λουρί της μάνας". Δηλαδή μια βεντούζα κοφτή στο σβέρο σου σύμφωνα με τον καλπάζοντα πληθωρισμόν. Είσαι καταδικασμένος εις θάνατον αργόν. Και 'συ, ως τέως δεν έχεις αντικείμενο να πιέσεις για να διεκδικήσεις τα δικαιώματά σου, γιατί είσαι πλέον γι' αυτούς μια σπιμμένη λεμονόκουπα. Και αυτό που θέλανε το πήραν από εσένα, "την εργατική σου δύναμη"! Τέως είναι λοιπόν ουσιαστικά και ο άνθρωπος μου, αλλά όχι απ' τους μανδαρινομεγάλους που του πουργί τους το έχουν εις Ελβετίαν, "για τον κλέφτη πατριώτη, η Ελβετία είναι η πατρίδα του η πρώτη". Κάπου εκεί στα εβδομήντα πέντε αλλά το παρελθόν του φαίνεται να ζει ακόμα μέσα στο παρόν του. Στις κινήσεις στην κουβέντα στα ίδια θα 'λεγα τα χαρακτηριστικά του, γεμάτος από το κύρος και την επιβολή παλιών καιρών. Δεν είναι βέβαια το ντύσιμό του που προδίδει τόνο αχρονιότητας. Αυτό ίσα-ίσα μαρτυρεί φτώχεια, τριμμένο σακάκι, ταλαίπωρα παπούτσια, ξέθωρη γραβάτα και καρυκωμένο σε εμφανή σημεία το κατακάθαρο πουνκάμισο. Αυτό όμως που προσδίδει κάποια αχρονιότητα του γέρου είναι το ύψος του. Ένας αέρας που αναδίνει η προσοπικότητα. Το διαφορετικό ποίον των γηρατειών του. Πώς να τοπω

Ευχαριστώ πολύ. Απ' τα λίγα λόγια που άλλαξε με τον ταμία ο άνθρωπος μου, δεν μπόρεσα να καταλάβω. Τον είδα να βάζει τα λίγα χιλιάδικα στην τσέπη του και ύστερα να απομακρύνεται με αξιοπρέπεια χωρίς ίχνος δυσφορίας με βήματα αργά. Ενδιαφέρθηκα όμως να μάθω περισσότερα και δεν δυσκολεύτηκα να πληροφορηθώ

αυτό που άλλωστε είχα μαντέψει. Ο συνταξιούχος ήταν χρόνια και χρόνια διευθυντής κάποιας υπηρεσίας του δημοσίου που ξόδεψε τη ζωή του, σαράντα ή πενήντα χρόνια πλοιοπλοία, επάνω στο δημόσιο γραφείο. Το ότι πέρασε τα χρόνια του εκείνα κρατώντας τα χέρια του λευκά δεν χρειάζεται να μου το πουν, το μαρτυρούσαν το τριμμένο του σακάκι και το καρυκωμένο κακότρητο από την νοικοκυρούλα γριούλα του, ίσως πουνκάμισο, μαζί με τα κουρασμένα αλλά γυαλισμένα επιμελώς παπούτσια του. Πόσοι και πόσοι τέτοιοι, αλήθεια γέροι, απόμαχοι κοντά σου. Τα πάντα γίνονται παρελθόν, καπνός, χίλια θεαμένα όνειρα, χωρίς αύριο. Και αν πορεύτηκες τίμια στη ζωή σου ως "νυν" για να σου κάνουν πιο απάισια τα θλιβερά των θλιβερών του ημερών. Σου δίνουνε και μια σύνταξη σημερινής οικονομικής πολιτικής κτηρινογέννητης λιτότητας με αύξηση 3 δραχμές ανά πέντε έτη, "τρεις και το λουρί της μάνας". Δηλαδή μια βεντούζα κοφτή στο σβέρο σου σύμφωνα με τον καλπάζοντα πληθωρισμόν. Είσαι καταδικασμένος εις θάνατον αργόν. Και 'συ, ως τέως δεν έχεις αντικείμενο να πιέσεις για να διεκδικήσεις τα δικαιώματά σου, γιατί είσαι πλέον γι' αυτούς μια σπιμμένη λεμονόκουπα. Και αυτό που θέλανε το πήραν από εσένα, "την εργατική σου δύναμη"! Τέως είναι λοιπόν ουσιαστικά και ο άνθρωπος μου, αλλά όχι απ' τους μανδαρινομεγάλους που του πουργί τους το έχουν εις Ελβετίαν, "για τον κλέφτη πατριώτη, η Ελβετία είναι η πατρίδα του η πρώτη". Κάπου εκεί στα εβδομήντα πέντε αλλά το παρελθόν του φαίνεται να ζει ακόμα μέσα στο παρόν του. Στις κινήσεις στην κουβέντα στα ίδια θα 'λεγα τα χαρακτηριστικά του, γεμάτος από το κύρος και την επιβολή παλιών καιρών. Δεν είναι βέβαια το ντύσιμό του που προδίδει τόνο αχρονιότητας. Αυτό ίσα-ίσα μαρτυρεί φτώχεια, τριμμένο σακάκι, ταλαίπωρα παπούτσια, ξέθωρη γραβάτα και καρυκωμένο σε εμφανή σημεία το κατακάθαρο πουνκάμισο. Αυτό όμως που προσδίδει κάποια αχρονιότητα του γέρου είναι το ύψος του. Ένας αέρας που αναδίνει η προσοπικότητα. Το διαφορετικό ποίον των γηρατειών του. Πώς να τοπω

Δραστηριότητες της ιστορικής και λαογραφικής Εταιρείας Θεσσαλών

Γράφει ο Αγγελος Κ. Ποδηματάς

Την Τρίτη ώρα 7,30 απογευματινή.

Η ιστορική και λαογραφική Εταιρεία Θεσσαλών και οι εκδόσεις ΟΔΥΣΣΕΑΣ, παρουσίασαν το βιβλίο της δημοσιογράφου και Νίτσας Κολιού "οι πρωτοπόροι της περιοχής Αλμυρού" στο υπόγειο της στοάς του βιβλίου, Πεσματζόγλου 5.

Ο εκπρόσωπος της Α.Ε. Θεσσαλών ευχαρίστησε εκ μέρους της Εταιρείας τους προσεχόντας μεταξύ των οποίων και ο κ. Πανσανίας Ζακολίδης τον οποίον επίσης ευχαρίστησε.

Ο κ. Χρήστος Χειμώνας δικηγόρος - δημοσιογράφος-λογοτέχνης-στέλεχος της Λαογρ. Εταιρείας Θεσσαλών, ευχαρίστησε με την σειρά του τους τιμήσαντες την εκδήλωση μεταξύ των οποίων και πολλοί εκπρόσωποι Σωματείων και Φορέων και έπλεξε το εγκώμιον της κας Νίτσας Κολιού.

Η κ. Νίτσα Κολιού μέλος της ιστορικής και λαογραφικής Εταιρείας των Θεσσαλών, γεννήθηκε στον Βόλο και ασχολήθηκε με την δημοσιογραφία αρχικά στον Βόλο, μετά και σ' όλη την Ελλάδα- Συνδικαλιστρια του κλάδου - πρόεδρος της Ένωσης ημερησίων εφημερίδων Θεσσαλίας - Στερεάς Ελλάδος-Φθιώτιδος, επί των ημερών της η Ένωση απέκτησε ιδιότητα γραφεία στον Βόλο.

Η νηπιμμία και από τα αποκαλυπτήρια της προτομής Παπαδιαμάντη στο Κοσκινά Καρδίτσας. Εργαζόταν πρώτα στον ταχυδρόμο Βόλου και μετά στην Θεσσαλία. Αυτή πρώτη έγραψε για την απεργία των δικηγόρων στον Βόλο το 1905 και προίκισε την λαογραφική έρευνα με νέα στοιχεία. Έγραψε τα Βελεστινικά χρονικά, την βιομηχανία του Βόλου κ.λ.π.

Η κα Καίτη Πολυμέρη-Καμηλάκη λέκτωρ του πανεπιστημίου Αθηνών, ερευνήτρια της Ακαδημίας Αθηνών θα ασχοληθεί με το τελευταίο βιβλίο της κας Νίτσας Κολιού "Οι πρωτοπόροι της περιοχής Αλμυρού". Ήταν οι πρωτοπόροι του εργατικού κινήματος-5 εργάτες τον θάψισαν, Μιχαηλίδης, Μιχαλόπουλος, Γρηγοριάδης, προτεργάτες των εργατών της Θεσσαλίας.

Αγροτική μεταρρύθμιση στην περιοχή του Αλμυρού-καταγραφή των τοπικών κ.λ.π. Κασαβέτεια Γεωργική Σχολή. Μαχόμενος τύπος Θεσσαλίας - ο Θεσσαλικός τύπος- αξιολύλευτος επαρχιακός τύπος. 1900 συναιτεροί στον Αλμυρό.

Η κα Κολιού ευχαρίστησε όλους για την παρουσία τους και εξήγησε γιατί έγραψε αυτό το βιβλίο. Ανάγκη να διασωθούν πολύτιμα στοιχεία πριν χαθούν οριστικά, υποχρέωση για το βιβλίο αυτό στην περιοχή του Αλμυρού.

Ο Ν. Γιαννόπουλος αυτοδίδακτος αρχαιολόγος έγραψε για τον Αλμυρό. Αλμυρός Ιερά πόλις Συναιτερισμών, ο Μιχόπουλος φρόντισε να γίνουν παντού Συν/μοί σ' όλη την Ελλάδα.

Μιχόπουλος - Γρηγοριάδης πρωτοπόροι του Αλμυρού. Ενδιαφέρει όλη την Ελλάδα σόχι μόνον τον Αλμυρό. 1911 η πρώτη αλωνιστική μηχανή στον Αλμυρό. Σήμερα 1500 τρακτέρ. Έκλεισε ο κ. Χειμώνας λέγοντας: να βγάλει κι άλλα βιβλία.

Το κείμενό μου δεν δημοσιεύτηκε σε εφημερίδα της Αθήνας ή της Καρδίτσας, για να δυσφημιστεί ο Ξενώνας του χωριού μας, αλλά στην ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ που την διάβαζαν Μεσσηνολίτες, που ξέρουν πρόσωπα και πράγματα. Αγαπούν κι αυτοί τον Ξενώνα και το χωριό μας και ενδιαφέρονται, όπως και γώ, για την σωστή διαχείριση της υπέρστας αυτής κοινοτικής περιουσίας. ΠΡΟΣΟΧΗ λοιπόν και ΔΟΥΛΕΙΑ. **ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΪΖΑΝΟΣ**

ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΤΟΝ ΕΛΕΥΣΙΝΙΟ ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗ ΠΑΪΖΑΝΟΥ

Συνέχεια από τη σελίδα 1

Ο γιός μου έμεινε και άλλες φορές, ευχαριστημένος στον Ξενώνα και κατ' επανάληψη τον συστήνει σε φίλους του. Ότι μου είπε, το είπε από ίδιο με μένα ενδιαφέρον. Η αλήθεια είναι, ότι ναι, έδινε ο κ. Μηλιώνης στην παρέα των νεαρών ζευγαριών τετράκλινο δωμάτιο, γιατί το κενό -όπως δικαιολογήθηκε πίσω δωμάτιο δεν είχε στεγνά σεντόνια, λόγω του βροχερού καιρού. Ναι, τηλεφώνησε στο Νιοχώρι ο κ. Μηλιώνης, τον οποίον ο γιός μου, θερμιά τον ευχαρίστησε. Το άλλο ζευγάρι ήταν αρχιτέκτονες, που μένουν στο Παλαιό Ψυχικό. Νομίζω ότι λείπει πολλά.

Στον ανηψιό μου από πρώτη ξαδέλφη και γιό του νονού μου, κ. Απόστολο λέω: Πήγα με τον Παναγιώτη να ιδώ την κοσμογονία στο Πνευματικό Κέντρο. Ζήτησε κλειδιά και δεν τώδωσε

μα κοπέλα της καφετέριας. Δεν κατάλαβα γιατί.

Ανεβήκαμε την σκοτεινή σκάλα και είδα μόνο το δωμάτιο της βιβλιοθήκης τίποτα άλλο. Πώς να εκτιμήσω λοιπόν την κοσμογονία, Απόστολε; Δεν χάρηκα όπως λέτε μόνο το Αγροτικό Ιατρείο, αλλά και το υπέροχο Κοινοτικό Γραφείο και τα πολιτισμένα κοινοτικά ουρητήρια, όπως έγραφα.

Το κείμενό μου δεν δημοσιεύτηκε σε εφημερίδα της Αθήνας ή της Καρδίτσας, για να δυσφημιστεί ο Ξενώνας του χωριού μας, αλλά στην ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ που την διάβαζαν Μεσσηνολίτες, που ξέρουν πρόσωπα και πράγματα. Αγαπούν κι αυτοί τον Ξενώνα και το χωριό μας και ενδιαφέρονται, όπως και γώ, για την σωστή διαχείριση της υπέρστας αυτής κοινοτικής περιουσίας. ΠΡΟΣΟΧΗ λοιπόν και ΔΟΥΛΕΙΑ. **ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΪΖΑΝΟΣ**

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΧΡ. ΨΑΡΡΑΣ D.D.S. M. Sc. ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ
ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΡΟΣΘΕΤΟΛΟΓΟΣ - ΕΜΦΥΤΕΥΜΑΤΟΛΟΓΟΣ
ΕΙΔΙΚΕΥΘΕΙΣ ΣΤΟ LUND UNIVERSITY ΣΟΥΗΔΙΑΣ
 Επιστημονικός Συνεργάτης Προσθητικής Πανεπιστημίου Αθηνών

Τηλ. Ιατρείου 7794073
 » » 7779943
 Τηλ. Οικίας 7788061

Ιλισίων & Λαοδικείας 22 Ιλίσια (έναντι ΕΥΔΑΠ)
 ΑΘΗΝΑ 15771

Συνταξιούχος τέως, τέλος, ταγόρδε! Σωτ. Λαδιάς

ΝΕΑ ΤΟΥ ΚΡΥΟΝΕΡΙΟΥ

Συγχαρητήρια

Η Πρόεδρος του Πολιτιστικού Συλλόγου Κρυονερίου Καρδίτσας "Ο Προφήτης Ηλίας" με έδρα την Αθήνα Ζωή Λαζινού, μαζί με το Διοικητικό Συμβούλιο "εύχεται από τα βάθη της καρδιάς στα παιδιά που πέρασαν στις Πανελλαδικές Εξετάσεις συγχαρητήρια και Καλή Πρόοδο.

Τα ονόματα των επιτυχόντων είναι τα παρακάτω:
Παντελής Χρ. Τσουκάλας Αγορονόμων- Τοπογράφων Θεσ/νίκης

Χρήστος Γεωργίου Δήμος Αρχαιολογία - Ιστορία Ιωαννίνων

Γεώργιος Φιλ Γούσιος Αστυφυλάκων Καρδίτσας

Γεωργία Θωμά Τσούλα, Νομική Κομοτηνής

Αλεξάνδρα Σεραφείμ Φωτίου Γαλλική Φιλολογία Αθηνών

Ευγενία Δηλ. Γανάζη Φιλολογία Αθηνών

Μαρία Ηλία Τρομπέτα Γυμναστική Ακαδημία Θεσ/νίκης

Μιλτιάδης Στεφ. Κωσοπούλας Τμήμα Τεχνολογίας και Συστημάτων παραγωγών Πανεπιστη-

μίου Πειραιώς.

Ο Σύλλογος Κρυονεριτών Καρδίτσας πραγματοποίησε στις 27/11/1996 εκδρομή με τα μέλη και φίλους του Συλλόγου στη Μονή Αγάθωνος κοντά στο Γοργοπόταμο και οι εντυπώσεις όλων ήταν άριστες από κάθε (πλευρά) άποψη.

Την παραμονή της Εορτής του Αγραφιώτη Αγίου μας και πολυούχου ο Πολιτιστικός Σύλλογος Κρυονεριτών Καρδίτσας στις 6.30 μ.μ. στον Ιερό Ναό του Αγίου Κωνσταντίνου Ομόνοιας γιόρτασε μετά αρτοκλασίας τον Άγιο μας Σεραφείμ, μαζί με τον Σύλλογο Φαναριωτών Καρδίτσας οι οποίοι από πολλά χρόνια πριν τιμούν τη ζωή του Αγίου πάντα στον ίδιο χώρο. Ευχόμαστε όπως του Χρόνου στον ίδιο χώρο γιορτάσαμε την μνήμη του Αγίου όλοι οι Καρδιτσιώτες που μένουν στην Αθήνα. Πρέπει να μεταφέρουμε όλα τα ήθη και έθιμα του τόπου μας στην Αθήνα για μην αισθανόμαστε έντονα το αίσθημα του ξεριζωμού.

★ Παλιότερα χοροστατούσε και ο αρχιεπίσκοπος Σεραφείμ αυτή τη φορά λόγω προβλημάτων της Υγείας του έστειλε στη θέση του τον Μελίτωνα Ιερωσολίμων.

★ Στις 8 Δεκεμβρίου στο Πρώτο Νεκροταφείο Αθηνών 12, ετελέσθη επιμνημόσυνη δέηση στον τάφο του Αγραφιώτη Πατριώτη Στρατηγού Μαύρου Καβαλάρη Ν. Πλαστήρα που άφησε ως πίσω του ιδανικά για τα οποία αγωνιζόμαστε σήμερα όλοι αλλά δεν τα καταφέρνουμε. Στην εκδήλωση αυτή μεταξύ των άλλων Συλλόγων παραβρέθηκε και η Ζωή Λαζινού ως εκπρόσωπος του Πολιτιστικού Συλλόγου Κρυονεριτών Καρδίτσας και του χρόνου δεν θα πρέπει να απουσιάσει κανένας πατριώτης, από τον χώρο αυτό.

★ Ο Πολιτιστικός Σύλλογος Κρυονεριτών Καρδίτσας θα κυκλοφορήσει Ημερολόγιο με θέματα από τη Λίμνη του Ν. Πλαστήρα.

★ Θα έχει 14 φωτογραφίες ήτοι 14 φύλλα με σκοπό την κορνιζοποίηση των ωραίων αυτών θε-

μάτων φωτογραφίας αφενός για διαφήμιση του ωραίου αυτού μαγευτικού τοπίου που λέγεται "χωρίς υπερβολή "Παράδεισος" γι' αυτούς που γνωρίζουν για πρώτη φορά τα μέρη αυτά κι αφετέρου για να αισθανόμαστε όλοι μας που καταγόμαστε από τον χώρο αυτό της ευρύτερης Ελλάδας υπερήφανοι, σαν Αγραφιώτες Νεβροπολίτες Καρδιτσιώτες και έναντι της Ελβετίας σαν Έλληνες ακόμη περισσότερο.

Το ημερολόγιο αυτό χρηματοδότησαν οι Αφού Θωμάς και Χαράλαμπος Καλογρίτσας και για όσους δεν τους γνωρίζουν είναι συμπατριώτες μας πεδινοί αλλά "πατριώτες".

Τα θέματα επέλεξε από από αρχείο του Πολιτιστικού Συλλόγου Κρυονεριτών Καρδίτσας η Πρόεδρος αυτού Ζωή Λαζινού η οποία και επιμελήθηκε την όλη του έκδοσης.

Ευχόμαστε στο μέλλον να προκύψουν και άλλοι μιμητές του έργου αυτού που να αγαπούν χωρίς ιδία συμφέροντα από βάθος καρδιάς τον τόπο αυτόν που λέγεται Λίμνη Ν. Πλαστήρα Αγραφα Καρδίτσας.

ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΧΩΡΙΑΝΟΥ ΜΑΣ

Γενικού Επιθεωρητού Μέσης Εκπαίδευσης Αποστόλου Κρανιά

ΘΕΣΣΑΛΙΚΕΣ ΕΠΙΛΟΓΕΣ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1996-ΛΑΡΙΣΑ

ΜΝΗΜΗ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΚΡΑΝΙΑ

"ΓΙΑ ΠΛΗΡΕΣΤΕΡΗ ΖΩΗ"

Τώρα πια που πέρασε στον ασύνορο χρόνο των Ουρανών, θα 'χει όλο το χρόνο να συνομιλεί με τους φίλους του Ηράκλειτο και Αισχύλο, Πλάτωνα και Θουκυδίδη, Σολωμό και Αποστολάκη, ανάστησες "της ψυχής" τα πείρατα πάσαν επιπορευόμενος οδών" και να λογχίζει το Μηνέν και το Απειρο στη διχοτόμο του άστρου, αφού "κι όσο ζει ο άνθρωπος δεν βρίσκεται ποτέ στο "εδώ", αλλάζει τείνοντας προς τα "Εκεί" το "έξω" απ' όλα τα σύνορα, το "μέλλον". Χάρης στο "αύριο" υπάρχει το "σήμερα". Και αφού ακόμα ο "άνθρωπος με τον ανα λογισμό, το συνειδήνα, και κυρίως με τη λέξη "θάνατος" καταλαβαίνει και παραδέχεται τη ζωή".

Του δόθηκε η τύχη από πολύ νωρίς,

από τα πρώτα χρόνια της εφηβείας του, να "δέθει η αφύπνισή του με το θέμα της Ζωής και της Μοίρας, της Φύσης και της Φθοράς". Ως νέος "ζητούσε να βλέπει τη Φύση σε όλο το φωτεινό, φοβερό σκοτάδι της, που φαίνεται πιο δυνατό από το φως. Τόσο φανερό νιώθει το "Είναι" της Φύσης και φυσικά το ίδιο το ΕΙΝΑΙ. Δεν το χωράει ο νους". Σάσισμα και ταραχή κατακυριεύει τον νέον άνθρωπο. Η αφύπνισή του τον συγκλονίζει. Βλέπει κατάματα το "υπάρχον" και "κάπως έτσι αρχίζει η προσωπική ζωή, η πάλη, η αναμέτρηση της ύπαρξης του νέου ανθρώπου με τη μοίρα του".

Κι εκεί, κατάντιζο στο "Είναι" καθώς "από παντού τον σφίγγει η απορία πειστική και ακόμα λυτρωτική η ανάγκη για μια απόκριση", πέφτει σε συλλογή, νιώθει "τη γνώση για προσωπικό αίτημα και πάθημα" και κινδυνεύει μερικές φορές, μέσα σε άπειρη μοναξιά, από πλάνησμα, αφού "ποτέ δεν τρυπιέται ολότελα η αίσθηση, το δέος που προκαλεί, δέος που ασταμάτητα αναβράζει από τη συνείδηση. Απομένει ανεξάντλητο. Όλα τα καταπίνει σαν μηδανιά του τρομερό, το ακατάλυτο σύμπαν του πραγματικού και των δυνατοτήτων του. Του ανθρώπου ο νους σαστίζει, πιάνεται η καρδιά του. Ο ίδιος στο θάνατο κενώνει τη ζωή. Τότε ο κόσμος όλος, τα πάντα όσα βλέπει υπάρχουν, μοιάζουν ξένα και μακρινά, απόμακρα, άγνωστα και άγνωστα. Όσα πρωτότερα τον τραβούσαν τώρα σα να ξυπνάει και τα βλέπει σαν για πρώτη φορά και αναρωτιέται: "τι είναι;" και "πού είμαι;".

Το ζήσιμο και ο αναλογισμός του θανάτου έδρασε θεραπευτικά στην περίπτωση του νεαρού Αποστόλου Κρανιά. Δεν κυριεύεται από απελπισία. Το άφεμά του στο έντονο νύσισμο της μοναξιάς γίνεται από δυσκολία δύναμή του, από πίκρα, απορία και εγρήγορηση που δεν σταματάει ποτέ. Ίσα-ίσα αυξάνει και βαθιάει, κρατάει μια ζωή. Και κάνοντας ήθος του την αυτοσυγκέντρωση και την αυτοπαιδεία, δοκιμάζει και γρηγορεί και συλλογίζεται. Η γρηγορούσα συνείδηση γίνεται "δίψα και η δίψα η ίδια ξεδιψαστική τρεπόμενη σε δημιουργικό έργο" και κατάφαση στη ζωή.

"Αν κατορθωθεί από τον άνθρωπο το ΝΑΙ στη φθορά και πιο πολύ στον πόνο, τότε κερδίζει το ΝΑΙ στην εκπλήρωση της ζωής.... Η συλλογή για πλήρωση της ζωής είναι έγνοια που το σύνολο της ζωής είναι έγνοια που βοηθάει την ύπαρξη να αναβαθμίσει βοηθώντας την καθημερινή ζωή μερικότητα της καθημερινότητας, να κατορθωθεί η καταφατικότητα

στο πραγματικό. Και είναι κατάφαση στο υπάρχον που δίνει ελευθερία για ευνοϊκές επιλογές. Το προσωρινό χάνεται μπροστά στο παντοινό. Στο πραγματικά πραγματικό". (Αποσπάσματα από ανέκδοτη πραγματεια του: "Για πληρέστερη ζωή". Για την αντιγραφή και την προσαρμογή: Βασίλης Λιαπής).

"Η ΠΡΩΤΗ ΑΛΗΘΕΙΑ, Ο ΘΑΝΑΤΟΣ"

Η πρώτη αλήθεια είναι ο θάνατος. Και η τελευταία ίσως η λεβεντιά και η τέχνη να μετουσιώνει κανείς τα πάθη και τα όνειρα σε ευαισθησία και σύνεση.

Ο κόσμος είναι γλυκός και πικρός μαζί. Είναι ο λόγος που δίνει υπόσταση στα πράγματα και τη φθορά τους, στον πόνο και το τραγούδι του. Η γνώση όμως του κόσμου είναι ο πιο μεγάλος άθλος του ανθρώπου, η πιο δύσκολη αυτογνωσία, που λίγοι μόνο την αγγίζουν και την αφήνουν υποθήκη στους επερχόμενους.

Ένας τέτοιος βαθύς γνώστης του κόσμου έζησε, πλούτισε και σφράγισε την πόλη μας, ο Απόστολος Κρανιάς. Δάσκαλος αληθινός, έδωσε μια άλλη διάσταση σε τούτο το βαρύ και δύσκολο έργο, αφού διδάξε πως ο "πλήθος" μπορεί να πάρει σχήμα και ανάσα εγγραμμένους στο τετράγωνο της προαιωνίας αγάπης για το φως και τον άνθρωπο. Έζησε και τέλειωσε τη ζωή του με μια συνέπεια πρωτόγνωρη στις μέρες μας. Κράτησε το ίδιο ψηλό και αγέρωχο ανάστημα απ' τα νιάτα ως τα γεράματα του. Γιατί όλοι μας κάποτε μικραίνουμε ανάλογα με τους καιρούς και τα γυρίσματα τους. Εκείνος όμως έμεινε πάντα ακλόνητος στις πεποιθήσεις του. Δεν μίκρυνε, δεν συρρικνώθηκε το ήθος τους, ούτε όταν η δικτατορία τον έθεσε σε διαθεσιμότητα ως "επικίνδυνο" για τις ιδέες του. Μοίραζε και τότε σωπτή και χαμόγελα, προσηλωμένους πάντα σ' ένα καλύτερο αύριο με μόνα όπλα τη σιγή και την κατανόηση για το λάθος και τα ανομήματα των ανθρώπων. Ήταν μια συνείδηση συγκροτημένη και απόφρα με βαθύτητα σκέψης και μια μοναδική διεισδυτικότητα στην ανθρώπινη Μοίρα. Έφυγε και λυόσπεσαν οι ανέμοι και συννενοί άνθρωποι, αυτοί που έχουν μια σπάνια παλληκαριά τόσο απαραίτητη για τους καιρούς μας. Προόλαβε ωστόσο να μας δείξει τι θα πει αληθεια, πίστη στον άνθρωπο και την αποστολή του.

Εξάλλου ο ίδιος έφερε εις πέρας τη δική του αποστολή, αφού φίλοι και μαθητές του ως σήμερα απαριθμούν τις αρετές του και τη διδακτική του

μαστοριά να μεταδίδει τη γνώση σαν ένα παιχνίδι μαγείας, που είχε τη δική του πλαστική δύναμη να δένει τις σχέσεις των λέξεων και να φτιάχνει αρχαία ορητά και αποφθέγματα, να βάζει τάξη και μέτρο στη χαοτική ύπαρξή μας.

Οι νέοι ήταν γι' αυτόν οι καλοί αγωγοί της θεμιτότητας των ιδεών του. Ήταν οι σύντροφοι που τον ακολουθούσαν και τα βήματά τους σηκώναν μια χρυσή σκόνη, σπύρο για το νύσκαρτο χωράφι της Ανοχής. Ο ίδιος άλλωστε έλεγε σε μας τους νεότερους " να προχωράτε σαν δάσκαλοι καλοί, να κοιτάτε όμως και πίσω: ακολουθούν οι μαθητές; σηκώνεται κουρνιαχτός; Έτσι μόνο θα ξέρετε αν το έργο σας αποδίδει".

Ο Απόστολος Κρανιάς ήξερε την τέχνη της μάθησης, γιατί έζησε την τέχνη της επανάστασης. Ήξερε να υποτάσσει τον εαυτό του στον αγώνα του Αληθινού και του Ωραίου. Ήξερε ακόμα να υποτάσσει τον μόχθο στη θέληση. Ή μπορεί ο μόχθος να τον σέβονταν και να τον προσπερνούσε. Ποιος ξέρει! Γι' αυτό ως τα βαθιά του γεράματα η φθορά του βαρύνει την ψυχή και το σώμα και γίνεται μοναξιά και λυγμός, για " κείνον έγινε σωπτή και φίλια με τους αρχαίους συγγραφείς και το θάνατο πνεύμα τους. "Είμαι με τους φίλους μου", έλεγε ο ίδιος "με τον Θουκυδίδη, τον Αισχύλο, τον Σοφοκλή, τον Ευριπίδη... δεν έχω ανάγκη από τίποτε άλλο. Αυτοί μου έμαθαν τον ρυθμό και το μέτρο του κόπου, τη χαρά και το κάλλος του πνεύματος, την αλήθεια και την οδονηγή γοητεία της". Έτσι ανέλαβε τη ζωή του διαβάλλοντας. Τα βιβλία γι' αυτόν ήταν το αντιτάξιμα της Μοίρας, σαν κάποιος θεός, από ξεχωριστή εύνοια, να τα 'βαλε δίπλα του, αντίδοτο στη φθορά και τον πόνο. Κι αυτό είναι μια άλλη αλήθεια μοναδική και αδιαίρετη.

Κάθε άνθρωπος άλλωστε, έχει τη δική του αλήθεια, αρκεί να μπορεί να την κάνει πράξη λευτεριάς, αρετής και καλοσύνης. Μοίρα και περρωμένο. Ο Απόστολος Κρανιάς ήξερε σαν άνθρωπος και αυτός πως δεν μπορούσε να νικήσει τα γηρατειά και το θάνατο. Κατάφερε όμως να μετουσιώσει το νοσηρό τρόπο τους σε οίστρο ζωής, σοφία και σύνεση. Ο Απόστολος Κρανιάς αγαπούσε τη ζωή και τους ανθρώπους, τις εκπλήξεις του πνεύματος και την τέχνη, αγαπούσε τους φίλους και τους εχθρούς του. Αγαπούσε την ίδια την αγάπη και πρόσεξε ως το τέλος της ζωής του να μην την πληρώσει. Αλήθεια δεν είναι και αυτό ένα ύψιστο

♦ Συνέχεια στη σελίδα 4

Συνδρομές Νεβρόπολης Δεκεμβρίου 1996

Παϊζάνου Κασσιανή Μιχαήλ.....	Τρίκαλα	4.000
Λαδιά Ευδοξία χα. Γεωργίου.....	Αθήνα	2.000
Γιαννακόπουλος Ιωάννης Δημ. ...	Μεσσηνικόλα	2.000
Κάτσιανου Ζαφείρω χα. Δημ.	Αθήνα	3.000
Καραμήτρος Θεμιστοκλής Γ.	Καρδίτσα	2.000
Μπάλλιου Εύα	Αχαρνές	2.000

ΒΙΒΛΙΑ ΠΟΥ ΛΑΒΑΜΕ

ΘΩΜΑ ΑΧ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ

- 1) "Η ΕΛΕΗΜΟΣΥΝΗ..." Γ' έκδοσης 1991
- 2) "Η ΖΩΗ ΚΑΙ Ο ΘΑΝΑΤΟΣ" Β' έκδοσης 1995
- 3) "ΠΟΤΕ ΕΙΝΑΙ ΝΗΣΤΕΙΑ" Γ' έκδοσης 1993

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΣΤΑ ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ Είναι ενδιαφέροντα και τα συνιστούμε θερμώς

ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ

• Ολίγες παροιμίες του τόπου μας θα παραθέσουμε εδώ σαν χαρακτηριστικά δείγματα της Λαϊκής σοφίας, των ορεσίβιων που θεωρούνται πιο έξυπνοι, και αυτό φυσικά οφείλεται στην μορφολογία του εδάφους που ζούν.

Να μερικά στιγμιότυπα στα οποία σπινθηρίζει το οξύτατο πνεύμα τους.

- Ένας ξένος που ταξίδευε κάποτε στον τόπο μας, τους είπε: Για να ζήτε εδώ στον καθαρό αέρα, στο οξυγόνο, είστε τετραπέρατοι, σπύρα μοναχί, ενώ οι καμπύσιοι... Και ο παλιός Νέστορας του χωριού που καθόταν στον ήλιο, τον άκουσε και του αποκρίθηκε: Δεν είναι τίποτα από αυτά πατριώτη, ο καμπύσιος αν σκοντάψει στο δρόμο του και πέσει, θα ξανασηκωθεί. Αν όμως κανένας από μας παραπατήσει σ' ετούτα τα στεφάνια και πέσει στη χαράδρα, πάει άψαλτος, θα τον φάνε τα όρνια και τα σακάλια. Γι' αυτό το μυαλό μας είναι πάντοτε ξύπνιο και τα μάτια μας δεκατέσσερα, το κατάλαβες αυτό;

- Το ήμερο τ' αρνί βυζαίνει από δύο μανάδες. Τ' απύ το ξύδι τ' αγγειό τ' χαλίει (δηλ. θάχεις καλόν βίο αν κρατάς το θυμό σου).

- Η γλώσσα κόκκαλα δεν έχει και κόκκαλα τσακίζει (η ολέθρια επίδραση της κακογλωσσίας και της ραδιουργίας).

- Κάλλιο λάχανα μ' ειρήνη παρά κριάς και γαρίνη.

Και επειδή αναφέραμε το κρέας που την εποχή εκείνη για τους πολλούς ήταν είδος πολυτελείας, έλεγαν με ειρωνεία: Κριάς τα Χριστούγεννα, κριάς τις αποκριές, κριάς το Πάσχα, θα πάθουμε και τίποτε (δηλ. θα βγάλουμε κανέναν καρχίνο από την πολλή κατάρηση)!

- Κάθε άγιους στους τόπους τ' δουξάζιτι...

- Η γρηά τον μ' σουχείμουνου (μισοχείμουνου) ν'ιράγγου (νεράγγου) γύριβι (να όμως τώρα που χάρι στην τεχνική υπάρχουν).

- Η ροϊδιά κάνει αγκάθι κι τ' αγκάθι ροϊδο.

- Γρόσια στο πουγγί (σακκούλα) ψάγια στο βουνί.

- Ούλα τα γ' ρούνια να σουρά (το ίδιο ρύγχος) έχουν.

- Τρανεύει του γουμαράκι, κοντένει (μικραίνει) του σαμαράκι.

- Με τουν δ' κόσ' φρά' κι πιέ' κι' αλισβιρίσι (δοσοληψίες) μ'ην έχ'ς.

- Ου παλαβός είδι τον μ'θ' σ'μένον κι' παραμέρισι.

- Πουλλά καλά στην έρημου, ξύλα κι λιθάγια.

- Στην καλή την προβατίνα κρεμάν το κοδούν (οι άξιοι και ικανοί κακολογούνται).

- Του κρούου μπαίνει με του σακί κι' βγαίνει με του βελόνι.

- Αν δεν κλάψει του παιδί, δεν του δίνει η μάνατ β'ζί.

- Όποιος κάρκε στην κουκουτή, φ' σάει κι τη γιούρτη.

- Να λιλι κι νόμ' σ'τιτσι (πάρε λεφτά και δός μου κρέας) δηλ. ψωνίξης με κλειστά μάτια.

- Τον λείπει μάννα, δεν τον λείπει λαγκιόλι. Λέγεται για τους θεοπάλαβους.

- Ου κάμπους έχει μάτια κι ου λόγγους αυτιά. (ο κάμπους ορατότητα και το δάσος ακουστική).

- Νύφη απου σό' κι σκ'λί από κοπάδι.

- Να παντρηφής, να γκαστροφής, να ιδώ την προκουπή σ'.

- Τα ξαβά (άγρια) πακ'λί φ'λούν του κοπαδάι.

- Του καλό του παιδί τ'ς πέντι μίνης καθίτι τ'ς έξι κολουκάθιτι, τ'ς ινιά πιραπατάει.

- Του μυρμηγκί, άμα θέλει να χαρή, βγάνει φτιρά. (λέγεται για τους αδιάστατους και φαντασμένους που κατστρέφει η ξέφρενη περιπέτεια).

• Άντρας στο σπίτι; Δαίμονας πίσου απ' την πόρτα. (αυτό βέβαια για τις μητέρες μας όχι για τις σημερινές γυναίκες που θέλουν τον άντρα για την κουζίνα, και αυτές ασχολούνται με το κουκάν, με τις φίλες της αγάπης, με τις φίλες του παιδιού, και καμιά ζβηρούτσικη το χρησιμοποιεί και για άλλοθι! Διότι μερικές καθαλίσανε το καλάμι με την ισότητα, ισχυρίζονται ότι κάνουν και αυτές ότι κάνει ο άντρας, λάθος. Άς κατουρίσουν τον τοίχο όπως τον κατουράει ο άντρας, που το φτάνει επτά μέτρα ψηλά, αμ δεν σφάξαν. Αφού ο άντρας την αρπάξει από το οβέρο το βάζει κάτω και την γεμίζει την κοιλιά κόκκαλα και όταν έρχεται ο καιρός με το καλό να τα βγάλε ουρλιάζει και βλέπει το Μουσολίμι με τα κοκοτόφρερα στο κεφάλι να τρέχει Ξυπόλητος εκεί ψηλά στην Πρεμετή της Αλβανίας και πίσω του ο τσουλιάς του 5ου συντάγματος Τρικάλων με το αυτό στα χέρια να τον διορθώσει, φαίνεται κάτι τέτοιο ζήλεψε και κείνο το άλλο το παχύδεμο η Μπάσκα της Τουρκίας...σςς

Θωμάς Μαλαμίτης

ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ
Μηνιατική Εφημερίδα
Εκδότης
Συλλογος Μεσσηνικολιτών
Αθηνών

Υπεύθυνος
σύμφωνα με το νόμο
ΑΓΓΕΛΟΣ Κ. ΠΟΔΗΜΑΤΑΣ
Υμηττού 80Α - Χολαργός
Τηλέφωνο. 6515127

ΣΥΝΤΑΚΤΕΣ
Εκλεγμένη
7μελής επιτροπή

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΓΡΑΦΕΙΩΝ
Σατωβριάνδου 29-
7ος όροφος
104 31 Αθήνα
Τηλ. 5243955

Στοιχειοθεσία
Σελιδοποίηση εκτύπωση
Εργαστήρι
Γραφικών Τεχνών
Γ.Χαλκιάπουλος

Γερανίου 7 Αθήνα
Τηλ. 5244800
fax:5223066

Σύλλογοι, οργανισμοί 1500
ιδιώτες 1500

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1996

Σαν χειμωνιάτικος μήνας ο Δεκέμβριος ήταν πολύ καλός. Με τις λιανικές του, με τις βροχούλες του και τις ανάλογες ομίχλες του, αλλά και το χιονάκι του, τις τελευταίες ημέρες, που πολλούς ικανοποίησε και πολλούς δυσάρεστησε και τους έκανε να ματαιώσουν τις εξόδους τους, με αποτέλεσμα να μείνουν δωμάτια προς μίσθωση άδεια, αν και ήταν από ημέρες κλεισμένα.

Οι χωριανοί μας φρόντισαν να ετοιμάσουν διάφορες εξωτερικές δουλειές και να έχουν τον καιρό να ετοιμάσουν τα απαραίτητα για τις μεγάλες γιορτές της ορθοδοξίας Χριστούγεννα, Άγιο Βασίλη, Φώτων και Αγ. Γεωργίου.

ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ 1996

Με την αρμόζουσα θρησκευτική κατανόηση και πίστη γιορτάστηκαν και φέτος οι άγιες αυτές ημέρες, κάθε σπίτι προμηθεύτηκε τα κρέατά του κυρίως χοιρινό, εξέλειπε βέβαια η ημέρα της γουρνοχαράς, αφού τα σπίατα δεν έθρεψαν δικό τους γουρούνι όπως τον παλιό καιρό, αφού μόνον ο Αντώνης Σκαμαγούλης έθρεψε δύο γουρούνια, ένα για την οικογένειά του και το άλλο για κάποιον δικό του. Δεν έλειψαν επίσης τα κάλαντα από τα μικρά παιδιά που τραγούδησαν την προηγούμενη, των Χριστουγέννων ημέραν, όχι όμως τις νυχτερινές ώρες, όπως τα παλιά χρόνια. Η εκκλησία λειτουργήσε κανονικά την 5ην πρωινή ώρα, μικρό όμως το εκκλησίασμα.

Οι ξενητευμένοι λιγοστοί, όπως και οι λοιποί επισκέπτες, αφού η τηλεόραση έφερνε τον αποκλεισμό διαλαλώνοντας μεγάλες χιονοπτώσεις και αποκλεισμούς. Με όλα αυτά πέρασαν τα Χριστούγεννα και ευχόμαστε σε όλους του χρόνου καλύτερα. Αφού εγώ φέτος λόγω των ασθενικών μου προβλημάτων δεν μπόρεσα να απολαύσω τίποτα από τα ανωτέρω.

Νέα του χωριού

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΕΣΕΝΙΚΟΛΑ ΤΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΠΟΔΗΜΑΤΑ ΤΩΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΜΕΣΕΝΙΚΟΛΑ

ΠΕΡΙ ΚΑΤΑΡΓΗΣΗΣ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Περιεργο και όλως ξαφνικό θέμα ανέκυψε αφιρνιδώς σε βάρος του χωριού μας.

Με ελείγουσα πρόσκληση της αρμοδίας επιτροπής παιδείας της Νομαρχιακής αυτοδιοικήσεως Καρδίτσας, συνεκλήθη εκτάκτως το όργανο αυτό με θέμα την κατάργηση του Γυμνασίου Μεσενικόλα και την υπαγωγή του στο Γυμνάσιο Μητροπόλεως. Φαίνεται όμως ότι κατά κάποιον τρόπο ειδοποιήθηκε ο πρόεδρος της Κοινότητάς μας κ. Απόστολος Γ. Σταφυλάς, ο οποίος - απρόσκλητος - πήγε να παρέστη (με το έτσι θέλω) στη συνεδρίαση αυτή του αρμοδίου οργάνου και εξέφρασε τους λόγους που πρέπει να ματαιωθεί η επιχειρούμενη αυτή ακρόβουλη προσπάθεια της εν λόγω επιτροπής.

Αποτέλεσμα ήταν να ψηφίσουν τα επτά (7) μέλη από τα εννέα (9) εν συνόλω, υπέρ της διατήρησης του Γυμνασίου ενώ μόνο δύο (εισηγούνται) ψήφισαν κατά. Έτσι απετρούθη η αχαρτακήριστη αυτή ενέργεια για τα κίνητρα της οποίας πολλά λέγονται.

ΑΠΛΗΡΩΤΟΙ ΟΙ ΣΤΑΦΥΔΟΠΑΡΑΓΩΓΟΙ ΜΑΣ

Παρ' όλες τις διαμαρτυρίες και παρακλήσεις των σταφυλόπαργων κατοίκων του χωριού μας, δεν κατορθώθηκε να πληρωθούν από την Ένωση Γεωρ. Συν/σμού Καρδίτσας όλοι παραδόμενοι για οιοποδήποτε σταφυλόπαργαγωγή τους 1996. Η Ένωση ΓΣΚ> ρίχνει το βάρος στην ΑΤΕ που δεν την πίστωσε με α-

νάλογα χρηματικά ποσά, αλλά και εκεί η Ένωση θα έχει λερωμένη τη φωλιά της. Προς τούτο ο πρόεδρος του Δ/κού Συμβουλίου του Γ.Π.Σ. Μεσενικόλα Δημ. Ποδηματάς απέδειξε στους αρμοδίους του Νομού Καρδίτσας κ.κ. Νομάρχη Καρδίτσας Κων/νο Παπακυρίση, Σωτηρή Δημ. υφυπουργό Γεωργίας, Σαλαγιάννη Νικόλαο, Τσιλίκα Βασίλειο, Σιούφα Δημ. και Μπούτα Ευάγγελο βουλευτές Καρδίτσας, το οποίο έγγραφο υπογράφεται και από τα μέλη του Δ. Σ. του Συν/σμού και κοινοποιείται και στην Ένωση Γ. Σ. Καρδίτσας στο οποίο αναφέρονται τα κάτωθι: Ζας πληροφορούμε ότι εμείς οι αμπελοργιοί κάτοικοι Μεσενικόλα, που ως μοναδικό έσοδο επιβιώσεως μας είναι η αμπελοκαλλιέργεια και οι οποίοι παραδόμενοι στην παραγωγή στην Ένωση Αγροτικών Συνεταιρισμών Καρδίτσας, δεν έχουμε λάβει τα χρήματά μας. Τούτο οφείλεται σύμφωνα με πληροφορίες μας στην ΑΤΕ η οποία δεν χορηγεί το σχετικό δάνειο στην Ένωση παρόλες, τις παρακλήσεις μας.

Κατόπιν τούτου παρακαλούμε όπως εσείς επέμβετε για την άμεση χρηματοδότηση της Ένωσεως και πληρωμή προ των Χριστουγέννων των αμπελοργίων της κοινότητάς μας ή και άλλων Κοινοτήτων αν υπάρχουν, διότι βρισκόμαστε σε δυσμενή οικονομική κατάσταση. Για τις ενέργειές σας παρακαλούμε όπως μας ενημερώσετε αμέσως.

Το Δ/κό Συμβούλιο Ο πρόεδρος Τα μέλη Υπογραφές

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗ

Ένωση Αγροτικών Συνεταιρισμών Καρδίτσας Πέραν των ανωτέρω ο Πρόεδρος Κοινότητάς μας Απόστολος Σταφυλάς και ο Πρόεδρος του Γ.Π.Σ. Μεσενικόλα Δημ. Ποδηματάς δημοσίευσαν στον τοπικό τύπο Καρδίτσας τις διαμαρτυρίες τους ζητώντας από τους υπεύθυνους την πληρωμή της σταφυλόπαργαγωγής.

ΚΟΙΝΟΤΙΚΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ

- 1) Με απόφαση του Κοιν. Συμ. θα κατασκευαστεί αποχετευτικός αγωγός στην περιοχή Βούλια-Κρασιά δαπάνης της Δ/σεως Γεωργίας Καρδίτσας δια της τοποθέτησεως πλαστικών σωλήνων φ. 400
2) Κατασκευάζεται αποχετευτικός αγωγός εντός του οικισμού από οικία Κων. Καραμήτρου προς Ευθυμ. Χαλιάς μέχρι της συνάντησεως της αποχέτευσης της Παλαβοσκιάς-
3) Τελειώνει η κατασκευή της πλατείας Μακεδονομάχων και το μνημείο της λιθοκτιστο όπου θα εντοιχισθεί και η σχετική αναμνηστική πλάκα.
4) Η Κοινότητα στόλισε τα Χριστουγεννιάτικα δέντρα στην αυλή της εκκλησίας και στον άνω χώρο της κεντρικής πλατείας.
5) Εγένετο δημοπρασία για τη συλλογή και τη μεταφορά απορριμάτων για το έτος 1997. Ανάδοχος ανέδειχθη ο Σπύρος Παπαδημητρίου αντί δρχ. 999.000 και για το σκοπίσμα οδών, πλατειών κ.λ.π. η Πολυξένη Ν. Ζαφείρη αντί δρχ. 700.000 για το 1997.
6) Εγένετο τοιμεντόστρωση του δρόμου από τον χώρο Χρ. Πριου-

νά μέχρι τα Στυλογιαννεία.
7) Η ΔΕΗ αντικαθιστά το παλαιό εσωτερικό δίκτυο με νέο εξοπλισμό και καλωδίων νέου τύπου περισσότερης αντοχής και καλύτερο φωτισμό του χωριού.

Ο ΚΙΤΣΙΟΣ ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ

Ο Κίτσιος Γ. Ανυφαντής συνεχίζει, κάθε Παρασκευή βράδυ στις 10 η ώρα να προβάλλει διάφορα θέματα στην ΤV ΚΟΣΜΟΣ κανάλι 27, να αναπτύσσει διάφορα αξιολογία θέματα, ο Κίτσιος που είναι επίτιμος δικηγόρος και λογοτέχνης, μέλος της Εταιρείας Ελλήνων Λογοτεχνών, έχει δώσει στην εκπομπή του τον τίτλο "στο περιβόλι των στοχασμών-ανάλεκτα" και στο τελευταίο θέμα του αναφέρθηκε στην επίδραση που έχουν οι θυμίες των αγαιπημένων μας υπάρξεων στις ψυχές μας. Η ομιλία του πλαισιώνεται - στολίζεται με ρητά και φράσεις Ελλήνων ποιητών, ηρώων και άλλων δημοσιογράφων ή καθηγητών, έτσι ώστε να μη χροιάνιζε να παρακολουθείς την ομιλία του. "Πέστα Χρυσόστομο Κίτσιο πέστα".

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ-ΕΙΣΦΟΡΕΣ

1) Η κ. Ρωξάνη Ψάρρα θυγατέρα του παλαιού άρχοντα του χωριού μας Αλκιβιάδου Ψάρρα και ήδη σύζυγος του ιατρού Καρδίτσας, Αθανασίου Τάκα, πρόσφερε στην κοινότητα Μεσενικόλα δρχ. 10.000 και στην ενοριακή μας εκκλησία άλλες 10.000, για τις ανάγκες τους και στη μνήμη των γονιών της Αλκιβιάδου και Μήδειας Ψάρρα. Η κ. Ρωξάνη δεν ξεχνά τη γεννήτριά της και συχνά κάνει τέτοιες

χειρονομίες. Θερμά ευχαριστήρια.

2) Η κ. Ζαφείρω Κάτσιανου πρόσφερε στην κοινότητα δρχ. 10.000 για τη συντήρηση του κοινοτικού κοιμητηρίου και στη μνήμη του συζύγου της Δημητρίου.

3) Ο Κων/νος Κάτσιανος και η οικογένειά του πρόσφεραν στην εκκλησία του χωριού μας δρχ. 50.000 για τις ανάγκες της και αντί μνημοσύνου στο θάνατο τους πατέρα του και παππού τους Δημητρίου που συμπληρώνει ένα χρόνο από τον θάνατό του.

4) Ο Λαδίας Χρήστος του Νικ. πρόσφερε για τις ανάγκες της εκκλησίας δρχ. 2.000.

5) Ο Θωμάς Χρ. Κάλιας και η σύζυγός του Αρτεμισία πρόσφεραν στην εκκλησία δρχ. 10.000 στη μνήμη του αδελφού τους Άγγελου που πέθανε πρόσφατα.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Γεννήσεις: Η Ευδοκία σύζυγος του Αντωνίου Αντωνάκη γεννήσε στην Λάρισα κοριτσάκι. Στους ευτυχείς γονείς ευχόμαστε να τους ζήσει και να προκόψει.

Αρραβώνες: Αρραβωνιάστηκε η Φωτεινή Θωμά Ψημμένου στην Λάρισα όπου και διαμένει με τον Σπύρο Κηπουρό. Τους συγχαίρουμε και τους ευχόμαστε καλά στέφανα.

Θάνατοι: Στην Χαλκίδα πέθανε ο τέως αστυνομικός Άγγελος Χρ. Καζάσης ετών 89, αδελφός του Θωμά Χρ. Καζάση. Επίσης στην Πολυκαίδα πέθανε ο Χρήστος Γκριζίος, σύζυγος της προμητών αποβιώσασας Ελευθερίας Απ. Ψημμένου. Τους οικειούς τους συλληπούμαστε εκ βάθους ψυχής.

Τέλος θανατικό ποδαρικό μας έκαναν για το 1997 που πέθαναν στο έμπα του Γενάρη ο Βασίλης Χρ. Φιλίππου ετών 85, ο Θωμάς Γεωργίου Ψημμένου ετών 77 και η Όλγα χήρα Ηλία Κάτσιανου το γένος Νικολάου Κατσάκου ετών 84. Τους οικειούς τους συλληπούμεθα εκ βάθους ψυχής.

ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΧΩΡΙΑΝΟΥ ΜΑΣ

Γενικού Επιθεωρητού Μέσης Εκπαίδευσης Αποστόλου Κρασιά

• Συνέχεια από τη σελίδα 3

μάθημα! Σήμανε, ωστόσο, η ώρα του και έφυγε. Η σεμνή φωνή του πάντα θα μάς συγκινεί, θα μάς διδάσκει, θα μάς εμπνέει. Η πρώτη αλήθεια λοιπόν ο Θάνατος και η τελευταία: Άνθρωπος!

Άννα Μανωλοπούλου-Σκούφα ΜΙΑ ΜΝΗΜΗ...

Λατρευτέ μας Απόστολε, νιώθω την ανάγκη να συζητήσουμε, όπως τότε, θέλω να σου "θυμίσω", αν και συ δεν έχεις την ανάγκη να "θυμάσαι" πια, αλλά εμείς οι μαθητές σου, οι συνάδελφοί σου, οι φίλοι σου, εκείνες τις ωραίες συζητήσεις-μαθήματα. Δεν θα "έξυγασες", νομίζω, την αφήγησή σου, για την επίσκεψη στην Ακρόπολη του μεγάλου Ινδού λυρικού ποιητή Ραμπιτρανάθ Ταγκόρ στην Αθήνα των φοιτητικών σου χρόνων. Ανέφερες, λοιπόν ότι ο Ταγκόρ δεν ενθουσιάστηκε με την Ακρόπολη, τον Παρθενώνα και αυτό ξεσήκωσε θυελλά διαμαρτυριών, γιατί "έθιξε" τα ιερά και τα όσια της φυλής μας. Διηγούσου εκείνο το επεισόδιο και με την νηφάλια σκέψη που εξηγούσε ότι άλλη ήταν η αισθητική του αρχαίου Έλληνα, δηλαδή η αισθητική του μέτρου, της αρμονίας, συνυφασμένη με το ατικό τοπίο, και διαφορετική η αισθητική του Ινδού, συνυφασμένη με την παγίδα και την απεραντοσύνη της ινδικής γης.

"Θυμάσαι", έχω τη γνώμη, εκείνη την ερμηνεία του για τον Ύμνο στην Ελευθερία του Δ. Σολωμού:

.....
επιτάχθηκες
στη
στροφή 94ηΑ! το φώς

ταύτησ του σοφού με τη σοφία, όταν ερμηνεύσεσ τη φιλοσοφία, το παράδειγμα με τα παραθυρόφυλλα που ταιριάζουν τέλεια. Θυμάμαι που έλεγες ότι, όπως τα καλά παραθυρόφυλλα "φύλουν" έτσι γίνεται και με το φιλόσοφο.

Ο σοφός ταυτίζεται με τη σοφία, η σχέση του δεν είναι μόνο σχέση γνωστική, αλλά κυρίως σχέση βιοματική, έτσι άλλωστε βίωσεσ τη φιλοσοφία κι εσύ, σχέση αγαπητική. Συ Απόστολε, έστηνες κουβέντα με τον Πλάτωνα ή τους σοφούς της Ανατολής με τους οποίους συμφωνούσεσ ότι κορυφήσ του λόγου είναι η σωπή και το δίνεσ με την πολύ παραστατική φράση "καμμία φορά το φίδι γυρνάει και δαγκώνει την ουρά του", δηλαδή ότι ολοκλήρωσ του λόγου είναι η αναίρεσή του, η στοχαστική σωπή.

Αλλά δεν ήταν μόνο αυτό. Εσύ αισθανόσουν την ανάγκη να παίρνεις τηλέφωνο από την Αθήνα και να μας λέεσ ότι άνθρωπος δεν είναι τίποτε άλλο παρά μια ανάβρα ζωής, ένα κουβάρκι ενέργειασ, που ξετυλίγεται συνέχεια, ώσπου να τελειώσει. Οι σκέψεις του ήταν λαμπραρισμένες, αγάρες και βοηθούσαν να πέφτουν οι πανάδες απ' τα μάτια των ανήξερων.

Εσύ, Απόστολε, όπως έλεγες και έγραφεσ, δεν περιοριζόσουν στη μνήμη, που έφτανε μέχρι τον παππού, αλλά απλωνόσουν στο βάθος της ιστορικής μνήμησ και έτσι μπορούσεσ να εξηγήσεισ καλύτερα τα ανθρώπινα. Ήσουν, όπως τόνιζεσ, μοναχική δωματίου και δεν ήθελεσ, αν και επανηλημμένος το ζητήσαμε, ν' αναλογισόσαισ και να δημοσιεύσεισ τους προβληματισμούσ σου. Συ ήσουν α-κέραιος ηθικός χαρακτήρας, παράδειγμα προς μίμηση, σεβαστός και από τους αντιπάλουσ σου, βαθύσ δημοκράτης και για την πίστησ σου αυτή

δοκιμάστηκεσ στον εμφύλιο και τη δικτατορία, ήσουν η ωραία περήφανη δρυς που έπεσε και δεν θα ήθελεσ, πιστένω, να σε θρηνησούμε, γιατί δεν θα ταίριαζεσ στη λεβεντιά σου. Θα θέλαμε όμως οι φίλοι σου, ο Βαγγέλης, ο Βασίλης, η ταπεινότητά σου, που μας εμπιστευθήκατε να γραπτά σου, όλοι οι πολυάριθμοι μαθητέσ σου, συνάδελφοί σου και φίλοι σου, να εκδώσουμε, έχουμε χρέουσ, ότι πολύτιμο μας άφησεσ για να σε μνημονεύουν και όσοι δεν σε γνώρισαν.

Χαρίλαοσ Ντούλασ Φιλόλογοσ

"ΑΓΚΑΛΙΑΣΜΑ ΔΙΑΒΙΟΥ"

Συχνά, φέρνοντας το λόγο σε κύκλο συνάδελφωσ, αναφέρομαι στην προσοπικότητα του Απόστολου Κρασιά, του αγαπημένου φίλου, που στάθηκε ορόσημο η γνωριμία του στη ζωή μου. Ποτέ όμως δεν περνούσεσ από τον νου, ότι θα 'φτανε η στιγμή να βρεθώ σε θέση, λίγεσ βδομάδεσ τώρα μετά το θάνατό του, παρά την άκατη θλίψη και οδύνησ που με συνέχει, να καταθέσω αυτό που δεν ανέφερα ποτέ μου. Πώς δηλαδή γνωρίστηκαμε.

Ήταν Οκτώβριεσ του 1929. Ένας πατριώτησ του από την Καρδίτσα, συμφοιτητέσ στη Φιλοσοφική Σχολή Θεσσαλονίκησ, μου έιπε πως θα με έρθει ένας νέοσ συνάδελφοσ με μετεγγραφή από το Αθηναϊκό Πανεπιστήμιο, και με παρέκάλεσε να τον δεχθώ σα φίλο και του παρασταθώ όσο μπορώ. Μου τόνισεσ ότι είναι άνθρωποσ σοβαρόσ και θέλει συντροφιά. Δέχθηκα βέβαια παρά τις επιφυλάξεισ μου.

Πραγματικά σε λίγεσ ημέρεσ συναντήθηκαμε μόνοι με τον άγνωστο φίλο στο χώρο του Πανεπιστημίου. Όταν βρεθήκαμε σχεδόν κοντά, δρασκελίζοντασ ο φίλοσ τα λίγα σκαλοπάτια που μάσ χώριζαν, έπεσε πάνω

μου τείνοντασ το χέρι με ένα "για σου Αλέκο", που ακόμη ηχεί στ' αυτιά μου. Αυτή η απρόσμενη εγκάρδια συνάντηση ήταν η αρχή που μας ένωσε παρά τα σκαμπανεβάσματα της τύχησ.

Τι ήταν όμως αυτό που έκανε τον Απόστολο ν' αφήσει την Αθήνα; Μου το εμπιστεύθηκεσ πολύ γρήγορα. Δεν του προσέφεραν, όχι μόνο το Πανεπιστήμιο, αλλά και οι ατελειώτεσ ώρεσ συζητήσεωσ που είχε σε ολονυχτίεσ με φιλολογικούσ κύκλουσ, αυτό που εσώψυχα λαχταρούσε. Από τούτο Πανεπιστημιακούσ δασκάλουσ ξεχώριζεσ τον καθηγητέ της κλασικής φιλολογίασ Παναγή Λορεντζάτο, που δεν ακούσεσ όμως να στηρίξει τα όνειρά του.

Καταφύγιο του ήταν το διαβάσμα. Μέσα στα πολλά που διάβαζε, αυτό που του άνοιξε καρδιά και νου, ήταν "Η ποίηση στη ζωή μας" του Γιάννη Αποστολάκη, που από την ίδρυση του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκησ (1926) ήταν καθηγητέσ της Νεοελληνικήσ Λογοτεχνίασ. Παρακολουθούσεσ ακόμη τις επιφυλλίδεσ του Φώτου Πολίτη που δημοσιεύονταν κάθε Δευτέρα σε πρωινή εφημερίδα της Αθήνασ και αναφέρονται κυρίωσ στη λογοτεχνική και καλλιτεχνική ζωή του τόπου μας. Ίσωσ όμως και άλλα βιβλία βοήθησαν ν' αλλάξει πορεία.

"Αστράψε φωσ και γνώρισεσ ο νιοσ τον εαυτό του".

Τα μαθήματα του Αποστολάκη και η συχνή συντροφιά που μάσ χάριζεσ ο αειμνητοσ δασκάλοσ ήσαν ό, τι καλύτερο για μάσ την εποχή εκείνη. Έδιναν απαντήσεισ σε θέματα που μάσ απασχολούσαν, ήταν όμως και αφορμή να αναλύουμε και να συζητούμε τις συναντήσεισ μάσ αυτά που αναζητούσαμε. Και τότε καταλύτησ ερχόταν η κατάθεση του Απόστολου, σοβαρή και γερά δεμένη, όπως πάντα, που ξεκαθάριζε τις απορίες.